

Csatáné Bartha Irénke

Tücsökszerenád

Zöld kaftánban ünnepel a tavasz,
szívek húrján öröm cimbalmoz,
pillangók találkahelye a rózsalugas,
frakkos tücskökkel kacérkodnak.

Ablakod alatt sok bohó tücsök
meséket idéz, boldog napokat,
estelente szerenádod ad,
s mint a lomb, mely virágot remél,
kitavaszdik szívedben a gyökér.

Barackfánk

Lesoványodott, arca ráncos lett, fekete,
zörgő ágakkal kertünk kísértete,

túnt szépsége emléke messze már,
esőben, sárban társa a magány.

Csupa göcsört, tétova dadogás,
nem csábítja fény ága-bogát,

pedig láttunk üdén, tavaszt karolón,
gyönyörű alakján menyasszony ruhát.

Mámor dongta körül: fény, illat, méh, virág,
csupa napcsókolta szerelmes lobogás.

Nagyapó ablakát tárja

Kicsi ház a dombhajlatban,
nagyapóka lakik abban,
mikor füstölög pipája,
fittyet hány az elmúlásra.

Nagyapó ablakát tárja,
unokáit hazavárja,
felnyergeli a pejkióját,
felülteti Palkót, Julcsát.

Elsuhannak napok, évek,
nem füstölög a kéménye,
talán fáért ment erdőre?
Öreg keselyét befogta,
Göncöl lett a talicskája...

Fut a szekér, szalad vele,
a hű Pejkó is előtte,
apó bajszán csillagmorzsák,
nevetik a csillagrózsák...